

בתי המשפט

א 069031/06

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 10/03/2008

בפני: כב' השופט דלוגין יאיר

בעניין: 1. שלומוב דוד

2. טוקוב פליקס

ע"י ב"כ עו"ד רבי רונן

תובעים

נגד

גרדוב אלכסנדר

ע"י ב"כ עו"ד ניר נחשון

נתבע

פסק דין

1

2

3 לפני תביעה לתשלום פיצוי כספי בגין עגמת הנפש שנגרמה לתובעים, עקב סירוב הנתבע לאפשר
4 להם כניסה למועדון שבבעלותו, הידוע כמועדון "Emotion" ברח' קרליבך 29 בתל-אביב (להלן:
5 "המועדון"). התובעים טוענים כי כניסתם למועדון סורבה ממניעים זרים ופסולים ותוך ביצוע
6 הפליה אסורה לפי חוק.

7

8

התביעה

9

10 התובעים, דוד שלומוב וטוקוב פליקס, ילידי שנת 1983 ו-1982 בהתאמה, הגיעו ביום 12.10.06
11 בשעה 23:50 למועדון וביקשו להיכנס. באותו זמן עמדה סלקטורית בכניסה וניתבה את זרם
12 האנשים לתוך המועדון. כאשר הגיע תורם של התובעים להיכנס, נשאלו על ידי הסלקטורית האם
13 הזמינו מקום. התובע 2 אישר כי הזמין מקום לפי הודעת SMS שנשלחה אליו לטלפון הסלולרי
14 והזמנתו אושרה על ידי אדם שזיהה את עצמו בשם אלי. הסלקטורית אמרה כי שמם של התובעים
15 לא מופיע ברשימת המוזמנים ועל כן לא תוכל להכניסם למועדון.

16

17 בשיחה שקוימה במקום עם נציג המועדון אלי, נאמר לתובעים, לאחר שנבחנו ויזואלית, כי
18 הכניסה מותנית בלבוש הולם וכי לא מספיק להזמין מקום וכי מאחר ונעליו של התובע 1 אינן לפי
19 התקן לא תותר לתובעים כניסה למועדון. התובעים ניסו להסביר כי הסיבה לסירוב לכניסתם
20 למועדון היא לא הנעליים, אלא כי מבחינת מראה, הם אינן נחשבים רצויים במקום וברורה
21 הכוונה הפסולה שעומדת מאחורי הסירוב.

22

בתי המשפט

א 069031/06

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 10/03/2008

בפני: כב' השופט דלוגין יאיר

1 התובעים נאלצו לעזוב את המקום בבושת פנים, על עגמת הנפש הרבה שנגרמה להם. כתוצאה
2 ממעשיו של הנתבע ו/או מי מטעמו, חשו התובעים כי כבודם כבני אדם וכאזרחים במדינת ישראל
3 נרמס קשות. התובעים חשו תחושה של זרות, ניכור ובושה. תחושה זו שידרה לתובעים מסר קשה
4 לפיו הם אזרחים דחויים ואין להם מקום בחברה. זכות היסוד של התובעים לשוויון, יחס הוגן
5 ובלתי מפלה, נפגעה. לתובעים נגרם כאב וסבל ועגמת נפש.

6
7 התובעים טוענים כי בכך שסורבה כניסתם למועדון, הופר ס' 3 לחוק איסור הפליה במוצרים,
8 בשירותים ובכניסה למקומות בידור ולמקומות ציבוריים, התשס"א-2000 (להלן: "החוק").
9 נסיבות האירוע מקימות את אחת החזקות הקבועות בסעיף 2 לחוק. כמו כן, הופר סעיף 28(א)
10 לחוק הפיקוח על המוצרים ושירותים, תשי"ח-1957, שאוסר על מי שעיסוקו במתן שירות, לסרב
11 באופן בלתי סביר לתת שירות. כמו כן, הופרו החובות החקוקות שבחוק יסוד: כבוד האדם
12 וחירותו. בכך גם בוצעה עוולה של הפרת חובה חקוקה. לבסוף, טוענים התובעים כי הנתבע גם
13 ביצע כלפיהם עוולה של רשלנות.

14
15 התובעים דורשים פסיקת פיצוי ללא הוכחת נזק בסך של 100,000 ש"ח לפי החוק, ולחילופין
16 פסיקת פיצוי בגין הנזק שנגרם להם בפועל. לצרכי אגרה, העמידו התובעים את תביעתם על סך של
17 50,000 ₪.

18

19

טענות ההגנה

20

21 הנתבע טען כי הוא אינו זוכר את האירוע הספציפי, אולם מקריאת תמליל השיחה שבין התובעים
22 ולבין מר אלי גלייבמן, נציג המועדון, עולה כי כניסתם של התובעים אושרה בכל הנוגע לשמירת
23 מקום במועדון הלילה לאותו הערב. מקריאת התמליל שצורף לתביעה, עולה כי הוסבר לתובעים
24 כי כניסתם למועדון נמנעת אך ורק בשל העובדה כי נעלו נעלי ספורט ובאם יחליפו את הנעלים
25 תותר להם הכניסה.

26

27 התובעים אכן הזמינו מקום למועדון, אולם לא די בכך, שכן למועדון יש קוד לבוש. התובעים בחרו
28 לעזוב את המקום ועל כן אין להם אלא להלין על עצמם. במועדון לא מתבצעת כל הפליה, אלא יש
29 דרישות מסוימות אשר רלוונטיות לכל באי המועדון. בין באי המועדון ישנם בני עדות שונות, דתות
30 שונות, וגילאים שונים. אילו היו התובעים מחליפים את נעליהם היו יכולים להיכנס למועדון.

31

בתי המשפט

א 069031/06

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 10/03/2008

בפני: כב' השופט דלוגין יאיר

דיון

הפליה בניגוד לחוק איסור הפליה במוצרים, ושירותים ובכניסה למקומות בידור מקומות ציבוריים תשס"א-2000

התביעה מתמקדת בעיקר בחוק איסור הפליה במוצרים, ושירותים ובכניסה למקומות בידור מקומות ציבוריים תשס"א-2000 (להלן: "החוק"). סעיף 3 (א) לחוק קובע כדלקמן:

"מי שעיסוקו בהספקת מוצר או שירות ציבורי או בהפעלת מקום ציבורי, לא יפלה בהספקת המוצר או השירות הציבורי, במתן הכניסה למקום הציבורי או במתן שירות במקום הציבורי, מחמת גזע, דת או קבוצה דתית, לאום, ארץ מוצא, מין, נטייה מינית, השקפה, השתייכות מפלגתית, מעמד אישי או הורות".

החוק מגדיר את המילים "מי שעיסוקו" ככולל גם "...בעלים, מחזיק או מנהל של העסק, וכן האחראי בפועל על הספקת המוצר או השירות הציבורי, או על הפעלת המקום הציבורי או הכניסה אליו". בענייננו עונה הנתבע להגדרת "בעלים" של המקום (ראה סעיף 2 לתצהיר הנתבע).

גם אין ספק כי מועדון ה- EMOTION עונה להגדרת הפעלת מקום ציבורי. המקום משמש מועדון ריקודים ובר למשקאות והמיועד לציבור לקוחות מגיל 25 (ס' 2 לתצהיר העד פרגר). בהגדרת "מקום ציבורי" (סעיף 2 (א) לחוק), נקבע כי בהגדרה זו יבוא כל מקום המיועד לשימוש הציבורי לרבות מסעדה, ואולם המשמש למופעי בידור ותרבות, דיסקוטק וכן הלאה. מכאן, אין עוד מחלוקת כי מדובר במקום ציבורי.

סעיף 6 לחוק קובע חזקות שונות, כדלקמן:

"6. הוכיח התובע בהליך אזרחי לפי חוק זה אחד מאלה, חזקה שהנתבע פעל בניגוד להוראות סעיף 3, כל עוד לא הוכיח אחרת:

(1) הנתבע סירב לספק מוצר או שירות ציבורי, מנע כניסה למקום ציבורי או סירב לתת שירות במקום ציבורי, לאחר שבירר פרטים הנוגעים לעילות הפליה המנויות בסעיף 3;

(2) הנתבע סירב לספק מוצר או שירות ציבורי, מנע כניסה למקום ציבורי או סירב לתת שירות במקום ציבורי, לנמנים עם קבוצה המאופיינת לפי עילה מעילות הפליה המנויות בסעיף 3, ולא סירב כאמור, באותן נסיבות, למי שאינם נמנים עם אותה קבוצה;

(3) הנתבע התנה הספקת מוצר או שירות ציבורי, כניסה למקום ציבורי או מתן שירות במקום ציבורי, לנמנים עם קבוצה המאופיינת לפי עילה מעילות הפליה המנויות בסעיף 3, בקיום תנאי אשר לא נדרש ממי

בתי המשפט

א 069031/06

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 10/03/2008

בפני: כב' השופט דלוגין יאיר

שאינם נמנים עם אותה קבוצה."

1
2
3 התובעים טענו בכתב התביעה כי בשיחה שקוימה במקום עם נציג המועדון, אלי, נאמר על ידו
4 לתובעים, לאחר שבחן אותם ויזואלית, כי הכניסה מותנית בלבוש הולם וכי לא מספיק להזמין
5 מקום וכי מאחר ונעליו של התובע 1 אינן לפי התקן, לא תותר לתובעים כניסה למועדון. התובעים
6 ניסו להסביר כי הסיבה לסירוב לכניסתם למועדון היא לא הנעליים, אלא כי מבחינת מראה הם
7 אינן נחשבים רצויים במקום וברורה הכוונה הפסולה שעומדת מאחורי הסירוב.

8
9 מעבר לכך לא פירטו התובעים ולא טענו בכתב התביעה כל טענה אחרת לגבי סיבת הסירוב
10 לכניסתם למועדון. התובעים לא טענו בכתב התביעה כי כניסתם סורבה "מחמת גזע, דת או
11 קבוצה דתית, לאום, ארץ מוצא, מין, נטייה מינית, השקפה, השתייכות מפלגתית, מעמד אישי
12 או הורות".

13
14 גם בתצהירי העדות הראשית מטעמם לא פירטו התובעים מה היא עילת ההפליה שחלה במקרה
15 דן. כל שנטען על ידם הנו כי הם הזמינו מקום וכי הסלקטורית (כפי שהיא מכונה על ידי התובעים
16 או הסדרנית כפי שהיא מכונה על ידי הנתבע) לא נתנה להם להיכנס ולאחר מכן מר אלי גליבמן,
17 מטעם המועדון, הודיע להם, לאחר שבחן אותם ויזואלית, כי לא די בהזמנת מקום והכניסה
18 מותנית בבדיקת לבוש וכי נעליו של התובע 2 אינם לפי התקן.

19
20 הפכתי והפכתי בתביעה ובראיות שהוגשו בתיק ולא מצאתי כי עילת ההפליה הנטענת, במקרה דן,
21 הנה הפליה על רקע היות התובעים משתייכים לעדה הבוכרית (הפליה שהנה על בסיס ארץ מוצא,
22 האסורה לפי החוק).

23
24 טענה זו לא נטענה בכתב התביעה ולא נטענה בתצהירי העדות של התובעים. טענה להפליה על רקע
25 כזה או אחר צריכה להיטען במפורש בכתבי הטענות. כמו כן, הובאו די ראיות כדי להוכיח כי
26 במועדון מבלים לקוחות רבים מן העדה הבוכרית (ראה תצהירו של העד יעקובוב ותצהירים של
27 פרגר והנתבע אשר לא נסתרו). כך גם העיד פרגר בחקירה הנגדית ועדותו הייתה אמינה עלי
28 בנקודה זו. גם התובע 1 עצמו הודה בכך שהמועדון מקבל בוכרים, וכדבריו:

29
30 **"נכון שטוקוב נכנס הרבה למועדון הזה והוא גם בוכארי והוא נראה דומה**
31 **לך.**

32 **ת: נכון, טוקוב נכנס למועדון, נכון שהוא בוכארי. נכון שגם בוכארים**
33 **אחרים נכנסים למועדון הזה, אבל הם נכנסים על סמך היכרות עם**
34 **האמרגן ומכירים את הסלקטורית. אני לא מכיר אף אחד ובאתי**
35 **לבלות".**

בתי המשפט

א 069031/06

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 10/03/2008

בפני: כב' השופט דלוגין יאיר

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34

גם התובע 2 השיב בחקירתו כי ידוע לו שהמועדון נותן לבוכרים אחרים להיכנס :

**”ש: האם נכנסים בוכרים למועדון?
ת: חלק כן וחלק לא, אלה שמכירים אותם נכנסים ואלה שלא, לא
נכנסים.”**

המסקנה היא שהתובעים לא טענו, לפחות לא במפורש וכנדרש, כי הופלו על רקע עדתי וממילא הדבר גם לא הוכח.

מתשובות התובעים בחקירה הנגדית כמפורט לעיל, עולה כי קיימת לטענתם הפליה בהכנסת אנשים למועדון. מי שמכירים אותם נכנס ומי שלא, לא נכנס, וזאת בין שמדובר בבוכרים ובין שמדובר בבני עדה אחרת.

הנתבע אינו טוען כי המועדון הנו מועדון סגור ופרטי לחברי מועדון בלבד, אלא מועדון שפתוח לציבור (ס' 2 לתצהיר הנתבע). לפיכך, עדיין נשאלת השאלה, האם כניסת התובעים למועדון סורבה שלא כדין ועל רקע הפליה בשל המראה שלהם כנטען בתביעה (לאו דווקא מראה על רקע עדתי) או בשל כל סיבה אחרת שיש בה משום הפליה ואינה בבחינת הפליה מוצדקת לפי כל דין.

הפליה אסורה אחרת

אין מחלוקת כי התובעים לא הורשו להיכנס למועדון באותו הערב והשאלה המתבקשת היא מדוע. התובעים טוענים כי הוזמנו להגיע למועדון בעקבות הודעת אס. אס. אס שקיבלו (ס' 4 לתביעה). לתביעה צורף תמליל שיחה עם גלייבמן, שממנו עולה כי התובעים הזמינו מקום. גם לגרסת הנתבע הכניסה לא סורבה על רקע אי הזמנת מקום, אלא אף אושרה ככל שהדבר נוגע לכך (ס' 4 לכתב ההגנה).

גרסת הנתבע שניתנה בתצהירו ובתצהיריהם של פרגר וגלייבמן הייתה כי קיים קוד לבוש ברור במועדון וכי כניסת התובעים למועדון לא הותרה בשל נעליו של התובע 2 שלא עמדו בקוד הלבוש.

כאן המקום לציין כי קביעת קוד לבוש מסוים כתנאי לכניסה למועדון היא בעיקרון דרישה כשרה ואינה נחשבת להפליה על פי החוק. בעל עסק פרטי, רשאי לקבוע כי לעסקו יכנסו בלבוש הולם. המחוקק קבע כי יש להחיל את עקרון השוויון על עסקיים פרטיים, אולם אין בכך כדי לשלול אפיון שיכול להיקבע למקום עסק מסוים.

בתי המשפט

א 069031/06

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 10/03/2008

בפני: כב' השופט דלוגין יאיר

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38

ראה סעיף 3(ד)(1) לחוק, שלפיו:

**”(ד) אין רואים הפליה לפי סעיף זה –
(1) כאשר הדבר מתחייב מאופיו או ממהותו של המוצר, השירות
הציבורי או המקום הציבורי”**

המחוקק קבע, אפוא, חריגים לאיסור ההפליה, כאשר הדבר מתבקש מאופיו ומהותו של המוצר.
חריגים אלו נועדו לשקול ולאזן בין חופש העיסוק ולבין איסור ההפליה.

מכל מקום, התובעים צירפו לתביעה תמליל של שיחה שקיימו עם הסלקטורית/סדרנית בכניסה
למועדון ועם מר גלייבמן. לפי שיחה זו עולה כי נאמר לתובעים במפורש כי אינם יכולים להיכנס
עם **”הנעליים האלו”** וכי על התובע 2 להחליף את נעליו ואז יורשה להם להיכנס למועדון.

לכתב התביעה צורף תמליל השיחה כנספח **”א”**. בניגוד לטענת התובעים, תמליל זה לא נפסל
כראיה. בישיבת ההוכחות ביקש בא כוח התובעים להגיש תמלילים חדשים שלא צורפו לתביעה.
בא כוח הנתבע התנגד לחלק מהתמלילים, עקב אי גילויים כנדרש במצורף לכתב התביעה ו/או
לגילוי המסמכים. בהחלטתי, קבעתי כי רק חלק התמלילים, אלה שישנה הסכמה לגביהם,
יתקבלו. שאר התמלילים לא יתקבלו עקב מועד הגשתם ועקב אי הגשתם כראיה בדרך המקובלת.
לפיכך, תמליל השיחה נספח **”א”** לתביעה, שצורף על ידי התובעים עצמם, לא נפסל כראיה וניתן,
אפוא, להסתמך עליו כחלק מהראיות בתיק.

להלן תמליל השיחה בפתח הכניסה למועדון:

**”תמליל שיחה בפתח הכניסה למועדון מיום 12.10.06
בין מר פליקס טוקוב (להלן: **”א”**), שלומוב דוד (להלן: **”ב”**), סלקטורית (להלן: **”ג”**),
ואלי (להלן: **”ד”**)”**

ב- שלום

ג -אתם מוזמנים?

א+ב - כן.

ג- אני לא יכולה להכניס אתכם, תפנו אלי.

א- את יכולה לקרא לו?

ג' - הוא בפנים

ד- אתה לא יכול להיכנס עם הנעליים האלו. לך תחליף אותם

א- ואם אני אחליף את הנעליים אני אוכל להיכנס?

ד- כן”

בתי המשפט

א 069031/06

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 10/03/2008

בפני: כב' השופט דלוגין יאיר

1 לפי תמליל השיחה, עולה במפורש כי כניסת התובעים למועדון סורבה בשל הנעליים שנעל התובע
2 .2. התובעים טוענים כי מדובר בתירוץ ששימש את המועדון והסיבה האמיתית לאי הכנסתם
3 למועדון הנו המראה החיצוני שלהם. כך נטען בתביעה וכך גם העידו בחקירתם הנגדית, תוך מתן
4 הסבר מדוע הגיעו למועדון עם מכשיר הקלטה מראש:

5
6 "ש. איך הגעת למצב שאתה מביא מכשיר הקלטה למועדון.
7 ת: זה לא מקרה חד פעמי, פעם אחת אמרו שלא הזמנתי מקום,
8 שאני לא לבוש בהתאם וכו' כדי להסביר למה אני לא יכול להיכנס
9 למקום. הייתי בעבר כמה פעמים ולא נתנו לי להיכנס אז החלטתי
10 לבוא עם מכשיר הקלטה כדי לתעד את זה."
11

12 ש: מי הדריך אותך להקליט את השיחות האלה?
13 ת: שמענו על החוק הזה, מגיל 18 פלוס חשתי את התופעה
14 שמפלים אותי ועוד אנשים מסוימים כשאני מגיע למקומות בילוי
15 שונים, חברים שלי כן נתנו להם להיכנס ולי לא כשאותם חברים
16 חלקם הם בוכרים וחלקם רוסים. לא ידעתי שיש לי הגנה עלי,
17 שאני יכול להגיד משהו. במקרה שמענו שיש אפשרות להגיד
18 משהו וישמעו אותך, אני קראתי על זה בעיתון על תביעה אחרת, זה
19 היה לפני שנתיים. דרכי הצטלבו עם טוקוב אריה שהוא המתמחה
20 של עורך הדין שלי".
21

22 התובע 1 גם הסביר מדוע לא החליף הנתבע 2 נעליים ולא חזר למועדון ואף הכחיש את הטענה
23 לפיה מי מהם הגיע עם נעלי ספורט, וכדבריו:

24
25 "ש. אם אמרו לו שילך להחליף נעליים והוא גר קרוב למועדון, למה
26 לא ילך להחליף את הנעליים?
27 ת: מהניסיון שלנו גם אם נבוא לבושים בצורה מחויטת זה לא
28 יעזור. באתי עם נעליים שחורות ולא נעלי התעמלות וגם חברי
29 הגיע כך".
30

31 גם התובע 2 התייחס לכך:

32
33 "ש: של מי היו הנעליים שלא התאימו?
34 ת: שלי. אני גר בתל אביב. נכון שאמרו לי שאם אחליף את
35 הנעליים אוכל להיכנס, זה לא מטר מהמועדון וכל פעם זה תירוץ אחר.
36 אני סובל מזה כבר 5 שנים גם במקומות אחרים".
37

38 חקירה חוזרת:
39 ש: עם איזה נעליים הלכת באותו יום?
40 ת: עם הנעליים שאני הולך היום שהם לא נעלי ספורט".
41

בתי המשפט

א 069031/06

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 10/03/2008

בפני: כב' השופט דלוגין יאיר

1 התובע 2 גם הסביר כי כל פעם מסרבים להכניס אותו למועדון בתירוצים שונים, וכדבריו:

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

35

36

37

38

39

40

41

42

43

44

"למה הלכתם למועדון הזה, רק בגלל הודעת SMS?"

ת: הם מתקשרים ומשכנעים, הם פונים לכלל הציבור אבל כשאתה מגיע למועדון הם עושים סלקציה וכך הם מרימים את המקום. אני אומר את זה על סמך מה שאני רואה.

ש: מועדון שלא רוצה שבוכרים יבואו אליו אבל לא רוצה הרבה מהם, הוא לא יזמין בוכרים אליו?

ת: אני לא יודע אם הם מכירים את שמות המשפחה של הבן אדם שהם מתקשרים אליו או שולחים לו הודעה. הייתי רוצה את אלי פה שאיתו דיברתי שישתכל לי בעיניים, יש גם סלקטורית שלא נמצאת כאן.

ש: אני אומר לך שהם לא פותחים ספר טלפונים, אני אומר לך שזה לא מקרי שפנו אליך דווקא, יש להם קהל?

ת: יש להם קהל, אין ספק. יכול להיות שפנו אלי כי אני רוסי ואני מהעדה הבוכרית, אבל לא הכניסו אותי בפועל כשהגעתי למועדון. כשהגענו למועדון ראינו כמה פעמים שלא הכניסו אותנו לפני המקרה הזה ואז הלכנו והחלטנו להקליט. כל פעם הסלקטורית אמרה לנו שאנחנו לא ברשימות ואנחנו לא מופיעים.

מחלוקת נוספת בין הצדדים נוגעת לשאלת קיומו של שלט בכניסה למועדון, הדורש כניסה בלבוש הולם. התובעים טועני כי השלט נתלה לאחר הגשת התביעה ואילו הנתבע טוען כי השלט היה קיים עוד קודם לכן, ולהלן חקירת הנתבע בעניין זה:

ש: אתה טוען שיש במקום שלט שרשום עליו לבוש הולם, ממתי הוצב השלט הזה.

ת: מהתחלה.

ש: אני אומר לך שאתה משקר, התובעים טוענים שברגע שקיבלתם את התביעה שמתם את השלט?

ת: המשטרה ביקשה ממני לשים את השלט כולל "לבוש הולם". אנחנו כתבנו את השלט.

ש: מה זה "לבוש הולם"?

ת: לא נעלי ספורט, לא סנדל, לא מכנס קצר, לא גופיה.

וכך העיד העד פרגר בנושא השלט:

ש: מתי שמתם שלט?

ת: מאז שפתחנו מועדון. המשטרה דרשה את זה. כדי לקבל אישור משטרת, אמרו לנו לעשות את השלט הזה ושיהיה כתוב שהמועדון מצולם במשך 24 שעות ומכיל מס' מסויים של אנשים לפי מהנדס בטיחות.

בתי המשפט

א 069031/06

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 10/03/2008

בפני: כב' השופט דלוגין יאיר

1 ש: לגבי לבוש, האם המשטרה דרשה שיהיה כתוב משהו בשלט?
 2 ת: לא, אבל כעסק פרטי מותר לנו לדרוש לבוש הולם.
 3 ש: אני אומר לך שאתה לא אומר אמת לביהמ"ש כשאתה אומר שהשלט
 4 הזה מאז ומתמיד היה ואני אומר לך שהוא הוצב במקום רק לאחר
 5 שקיבלתם את התביעה.
 6 ת: אין כזה מצב.
 7 ש: יש לך אישורים מתי התקנת את השלט?
 8 ת: אין. אני לא שומר. 40 ש"ח עולה השלט, לא ביקשתי חשבונית, אני
 9 אישית עשיתי את השלט בזמנו כשהמועדון היה בנוי, עשיתי אותו
 10 אחרי כמה חודשים שהמשטרה ביקשה.
 11 ש: באותו יום היית שם?
 12 ת: לא זכור לי, יכול מאוד להיות. ברוב המקרים אני נמצא במועדון. "

13
 14 על רקע כל האמור לעיל, ולאחר שבחנתי את טענות הצדדים ואת העדויות שהביאו, הגעתי
 15 למסקנה כי התובעים לא עמדו בנטל ההוכחה להוכיח כי כניסתם למועדון סורבה בשל הפליה
 16 אסורה לפי החוק או לפי כל דין אחר.

17
 18 טענת הפליה היא טענה חמורה שמטילה דופי חמור בצד שכנגד. לפיכך, על בעל דין שטוען טענה
 19 כזו חלה חובה לפרט את טענותיו בצורה מיוחדת, כפי שנהוג לגבי טענות מרמה. התובעים לא
 20 הצליחו להרים את הנטל הנדרש לשכנעני כי כניסתם למועדון סורבה במקרה הנדון על רקע פסול.
 21 אין מחלוקת בין הצדדים כי נאמר לתובעים כי אם התובע 2 יחליף את נעליו תותר לו הכניסה
 22 למועדון.

23
 24 המחלוקת היא באשר לשאלה, האם נעל התובע 2 נעלי ספורט באותו הערב או נעלים שחורות
 25 כטענתו והאם היו מתירים לו כניסה למועדון אילו החליף את נעליו. התובעים לא הרימו את
 26 הנטל לשכנעני מעבר למאזן הנדרש במשפט אזרחי, כי התובע 2 נעל נעליים שחורות ולא נעלי
 27 התעמלות. גרסתם לא הייתה משכנעת יותר מאשר גרסת הנתבע. התובע 2 אמנם העיד בפני כי נעל
 28 נעליים שחורות ולא נעלי ספורט, אולם, לפי תמליל השיחה נספח "א" לתביעה, עולה כי כאשר
 29 נאמר לתובעים כי על התובע 2 להחליף את נעליו, התובעים לא סתרו את הטענה ולא השיבו כי
 30 אין דבר חריג או לא תקין בנעליים. התשובה שנתנו הייתה: "ואם אני אחליף את הנעליים אני
 31 אוכל להיכנס?". מר גלייבמן השיב לכך בחיוב, אולם התובעים לא חזרו למועדון עם נעליים
 32 אחרות, למרות שהוכח כי הם מתגוררים בתל-אביב, כך שהמרחק לביתם אינו רב. לפיכך, לא
 33 שוכנעתי כי התובע נעל נעליים ולא נעלי ספורט.

34
 35 התובעים הסבירו כי לא חזרו למקום עם נעליים אחרות, שכן היה ברור להם שמדובר בתירוץ וכי
 36 גם כשהם באו מחויטים לא הותרה להם הכניסה. בית המשפט אינו יכול להסתמך על מקרים

בתי המשפט

א 069031/06

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 10/03/2008

בפני: כב' השופט דלוגין יאיר

1 אחרים, שאינם נשוא התביעה וממילא לא הוכחו ולהניח על בסיסם של אלה, כי הכניסה הייתה
2 נמנעת מהתובעים גם אם היו חוזרים עם נעליים אחרות כבקשת גלייבמן. שומה היה על התובעים
3 בנסיבות אלה, לשוב למועדון עם נעליים כנדרש לכניסה למועדון. משלא עשו כן, אין לי אלא
4 לפסוק על פי חומר הראיות שבפני ואשר ממנו לא שוכנעתי במידה מספקת כי הדרישה של
5 הסלקטורית/סדרנית להחלפת הנעליים היתה בבחינת תירוץ.

6
7 זאת ועוד: בחקירה הנגדית העלה התובע 2 גרסה שלא בא זכרה בכתבי הטענות ובתצהירים,
8 שלפיה "פניתי לפליקס האחראי באותו ערב, שאלתי למה אני לא יכול להיכנס. הוא אמר לי שלא
9 אקח את זה אישית אבל כל אחד כמוני שהוא יכניס 20 אנשים יעזבו את המועדון. אז הלכתי".

10
11 ככל שדברים אלה אכן נאמרו לתובע 2, הרי שמדובר בטענה עובדתית מהותית שהייתה חייבת
12 להופיע בכתבי הטענות ובוודאי בתצהירים. אי העלאת הטענה היכן שנדרש והעלאתה רק בחקירה
13 הנגדית, מלמדת על כך שמדובר כנראה בטענה שאין לה בסיס. לפיכך, לבד מכך שטענה זו היא
14 בבחינת הרחבת חזית, לא שוכנעתי כי דברים אלה אכן נאמרו על ידי פרגר לתובע 2 ועצם אי
15 העלאת הטענה בכתב התביעה פוגמת באמינות גרסת התובעים.

16
17 לפני סיום, אציין כי אי העדת הסלקטורית/סדרנית, לא יכולה לגרוע ממסקנותיי שלעיל, וזאת הן
18 בשל כך שהתובעים עצמם לא עמדו בנטל הבאת הראיות וגם לא בנטל השכנוע שרובץ עליהם והן
19 בשל העובדה שהתובעים עצמם הביאו הקלטה של הדין ודברים שהוחלפו עם
20 הסלקטורית/סדרנית. זאת ועוד: הנתבע לא הסתפק בעדותו שלו, והביא לעדות גם את מר פרגר,
21 שהנו מנהל המועדון ואחראי בין היתר על הסלקטורים/סדרנים וכן את מר גלייבמן, אשר מרכז
22 את יחסי הציבור והשיווק למועדון. בנוסף, הובא גם עד נוסף, מהעדה הבוכרית, אשר הנו לקוח
23 קבוע של המועדון.

24
25 נוכח כל האמור לעיל, ועל אחת כמה וכמה שעה שעסקינן בעדות יחידה של בעלי דין מטעם
26 התובעים, התובעים לא עמדו בנטל השכנוע להוכחת התביעה ועל כן דינה להידחות.

סוף דבר

27
28
29
30 אשר על כן, התביעה נדחת.

31
32 התובעים ישלמו לנתבע ביחד ולחוד את הוצאות המשפט ושכר טרחת עו"ד בסכום כולל של 5,000
33 ₪ + מע"מ וזאת תוך 30 יום מהיום.

בתי המשפט

א 069031/06

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 10/03/2008

בפני: כב' השופט דלוגין יאיר

1

2

ניתן היום ב' ב אדר ב, תשס"ח (9 במרץ 2008) בהעדר הצדדים.

3

המזכירות תמציא העתקים לב"כ הצדדים.

4

דלוגין יאיר, שופט

5

6

7

8

9

10